

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

HLAS

صداة

الجماعة الدينية الإسلامية في جمهورية تشكوسلوفاكيا

MOSLIMSKÉ NÁBOŽENSKÉ OBCE PRO ČESKO-SLOVENSKO

• **Ročník 3**

• **Číslo I.**

DŽUMAD EL ULA 1357 Leden 1939

*Zeitung der Moslemischen Religionsgemeinde für die ČSR.
Organe de la Communauté religieuse musulmane de la République Tchéco-Slovaque*

*Redakce a administrace
Rédaction: Praha XIX., třída krále Alexandra 20.*

AHMED I. VONDŘICH,

plukovník ruských legií a člen Rady Moslimské náboženské obce pro Česko-Slovensko, zemřel po dlouhém a těžkém utrpení dne 28. září 1938 ve Vojenské nemocnici v Praze ve stáří 52 let.

Zhodnotiti jeho čestný a přímý život jest opravdu značně těžkým úkolem. Snad nejlépe lze jej charakterisovati slovy: byl dobrým moslimem a dobrým vojákem.

Jeho pohřbu zúčastnila se deputace Rady a to H. M. A. Brikius a Hamid Bekuch, která přonesla nad jeho tělem poslední slova modlitby.

Po bratru Ahmedovi zůstala manželka a malý synek.

Id ul Atha - Kurban bajram slaven bude v pondělí dne 30. ledna t. r.:

○ 9. hodině dopolední společná modlitba v místnostech obce Praha XIX., třída krále Alexandra 20.

○ 19. hodině společná večere v kavárně »Daliborka« Praha IV., Badeniho třída. Stanice elektr. drah č. 1, 2, 7, 11, 18, 20, 22 a 23. Hosté vítáni.

Dr. Mehmed-Alija Metiljevič (Jugoslavie):

DIN.

Bylo by velkým omylem pokládati Islam za náboženství v běžném slova smyslu (religio) nebo jej k různým náboženstvím raditi a s nimi jej srovnávati. Tento omyl vzniká z toho, že se obvykle arabské slovo »din«, které má svůj svérázný význam, doslova překládá jako latinský výraz religio, víra. Tento názor jest naprosto mylný, neboť seznámíme-li se s pravou podstatou Islamu, dojdeme k závěru, že všechno to, co vkládáme do pojmu »náboženství«, nemá naprosto nic společného s tím, co se rozumí islamským »dinem«.

Religio, náboženství, jest obecný pojem, jímž se původně zahrnuje pouze úprava du-

chovního poměru určité společnosti lidí, vyjadřujícího se zvláštní úctou k nějakému božstvu ve formě kultu a ritu, který byl stanoven duchovenstvem dotyčného náboženství. kdežto všechen ostatní světský život této společnosti jest ponechán úplně její vůli. Analogicky mohlo by se tvrditi, že i din je obecný pojem, avšak je-li několik druhů náboženství, ví se přesně a bez jakékoli pochybnosti, že od prvopočátku do věčnosti »u všemohoucího Boha jest jen jeden jediný din a to je — Islam«. (Koran).

Pod pojmem »dinu« se rozumí onen jedinečný zákon, který je pravým ukazatelem

věčné pravdy, zjeveným prostřednictvím proroků a naposledy Prorokem Mohamedem v Koranu. Jasným a rozhodným veršem Koranu »vám váš din a mně můj din« odvolávají se Všemohoucím jednou pro vždy všechna náboženství, která předcházela Islam. Ví-li se přesně, že islamský »din«, který má své pravdivé původní zjevení, nemá nijakého kultu (duchovenstva), že zahrnuje všechna lidská konání, snažení a předsevzetí a že je správně třídí a posuzuje, že není omezen na prostor, čas ani na určitou lidskou společnost, nýbrž že je nekonečný a zjevený všemu lidstvu, že je jedinečný a jako takový že trvá od věčnosti, pak z toho vyplývá, že »din« není totéž, co náboženství, že se nedá srovnávat ani s dogmatem ani s kultem ani s ritem ani s konfesí.

Slovo »Islam« znamená úplnou odevzdanost Tvůrci a moslim je ten, kdo toto odevzdání v duši cítí a kdo islamské zásady učiní si cílem svého života.

Dogma je určitý princip víry, stanovený a schválený zvláštní formou na církevním koncilu nejvyšších duchovních hodnostářů toho kterého náboženství a vyhlášený nařizovacím způsobem jako zákon nejvyššího duchovního vládcce, jež duchovenstvo pokládalo za zástupce Boha na zemi. Takových koncilů, na nichž se předkládala a schvalovala dogmata, v Islamu vůbec není a nebylo a proto v Islamu není dogmat. »Iman«, t. j. hluboké přesvědčení o pravdivosti islamských principů, jest od počátku pouze jeden. Není to výtvar lidské obraznosti, nýbrž princip víry ustanovený Bohem a proto je zcela mylné směšovat jej s dogmatem.

A jaký je teprve omyl srovnávat kult s islamským »ibadetem« Pod kultem se rozumí »bohoslužba«, která v sobě zahrnuje úctu k vyšší bytosti představované sochou nebo obrazem, umístěnými ve zvláštních místnostech (chrámech), a která se navenek projevuje ve formě zvláště sestaveného ritu (obřadu). Ibadet, kterým se označuje jenom zachovávaní islamských principů, neodkladně závazných vůči Stvořiteli světa, nemá nic společného s tím, čemu se říká kult. Právě tak »dinijet« není žádná pevná forma ritu ani »dijanet« nějaká zvláštní konfese. Těmito výrazy se jen označuje příslušnost a stupeň oddanosti islamskému dinu. V čistém Islamu není ani kultu ani ritu ani konfese.

Výrazy jako bohoslovec, bohosloví, apolo-

get, apologetika, hierarchie atd. jsou rovněž nevhodné a pro Islam naprosto nepřijatelné. Bohosloví jest v širokém významu toho slova zvláštní nauka, která se zabývá studiem náboženství vůbec, a bohoslovec je ten, kdo pěstuje toto studium. Apologeti jsou pak bohoslovci specialisté, kteří se výlučně věnují obraně své víry a jejích dogmat a při tom potírají jiná vyznání. Obyčejně z řad bohoslovců a apologetiků, i když to nebývá pravidlem, vychází stav kleriků, kteří jako duchovní představitelé a ochránci svého náboženství tvoří zvláštní hierarchii v poměru k ostatním spoluvěřícím jako laikům.

Třebaže Islam nemá jediného styčného bodu s náboženstvím po těchto stránkách, leč kdo by chtěl — neboť to pokládá za moderní — shora uvedené výrazy aplikovati na islam. Pro tyto modernisty »alim« by měl znamenati bohoslovce v užším slova smyslu, a »ilum« by měl znamenati nějakou speciální nauku islamského bohosloví. Avšak správné je to, že v nejužším i nejširším smyslu slova znamená »alim« pouze učence nehledě k druhu jeho badání, a »ilum« znamená každou pozitivní vědu, jíž se rozšiřuje obzor vědní. V zásadě by všechna pravá islamská učiliště potřebovala pěstovati stejnou měrou všechna odvětví odborné vědy, ale není ani jediné takové islamské vědy, která by některé lidi odchovávala v tom smyslu, že se stanou zvláštním kněžským stavem, neboť takový stav se v Islamu neuznává. Právě tak není žádné zvláštní islamské věrouky, neboť celý Islam je jako takový velikou věroukou.

V islamu také není apologetů ani apologetiky, neboť Ten, kdo jej ustanovil, prohlásil, že On jest jeho nejlepší ochránce a záštitník. Protože se Islam nedělí na nějaké speciální duchovní a na nějaké speciální světské odvětví, není ani mezi členy islamské obce žádné takové instituce, kterou by bylo možno nazvat islamskou hierarchií. Názvy jako »emirulmuminin«, »kadi (soudce), muderriz (profesor), »muallim« (učitel), »imam« (vůdce), »katib« (řečník), »vaiz« (mravoučný přednášec) atd. jsou názvy zcela světského rázu.

Islam je ve své vznešenosti prost jakékoli příměsi církevnických forem a velmi vzdálen oněch fantastických výmyslů, které se mu zlomyslně připisují. V Islamu není žádných hokus-pokusů, není v něm nic, co by jej před zrakou negramotných a lehkověrných lidí představovalo jako nějakou fatamorganu. Islam jest pro každého jednotlivce opravdovou skutečností života.

Výroky Mohamedovy.

Boží vyslanec opakoval cosi o rozbrojích a pravil: »Rozbroje nastanou, až vědění opustí svět«. Já jsem pravil: Ó, vyslanče Boží, jakpak vědění opustí svět, když přeče čteme Koran, učíme z něho své děti, naše děti své

děti a tak dále až do soudného dne?« Tu pravil Mohamed: »Ó, Ziáde, pokládal jsem tě za nejučenějšího muže v Medíně. Cožpak židé a křesťané, kteří čtou Bibli a Evangelia, řídí se podle nich?«

Klíčem k ráji jest modlitba a klíčem k modlitbě jest omývání.

Převeliké vědění jest lepší než převeliké modlení a podporou náboženství jest zdrženlivost. Lépe jest se učití vědě jednu hodinu v noci, nežli se modlití celou noc.

Kdokoli vyhledává vědění a nalezne je, získává dvojnásobnou odměnu: jedna odměna jest, že po vědění touží, druhá, že ho dosahuje; proto i když ho nedosáhne, zůstává odměněn.

Koran byl seslán v sedmi nářečích a v každé jeho větě jest vnější a vnitřní smysl.

Touha po vědění je Božím příkazem pro každého moslima. Učití vědě ty, kdo jí jsou nehodni, jest klásti perly, skvosty a zlato na krk svini.

Učiň dobrý skutek po každém špatném skutku, abys tento zahladil.

Pravý moslim jest vděčen Bohu ve štěstí a odevzdaný do Jeho vůle v neštěstí.

Zprávy církevní, misijní a organizační

J. V. králi Egypta Farukovi I. a jeho vznešené manželce narodila se dceruška. Náboženská obec zaslala při této příležitosti oběma Veličenstvům blahopřání, za které se jí dostalo poděkování.

Islamská knihovna Al-Haram v Mekce. Podle zprávy meckého časopisu »Saúd-ul-Hedžas« ustavil se v Mekce výbor pro organizaci velké islamské knihovny při Svaté Mešitě v Mekce. Tento výbor vydal právě svolání k islamskému světu, aby knihovně byly zaslány knihy a publikace týkající se Islamu a aby se tak vybudovala jedinečná sbírka světové islamské literatury všech jazyků v hlavním městě islamu.

Univ. prof. Dr. Alois Musil, známý pražský orientalista, oslavil v nedávné době své sedmdesátiny. Celý československý tisk věnoval tomuto významnému jubileu svou pozornost. Při té příležitosti pak dostala se jistě nedopatřením do článku prof. dra Rypky v časopise »Venkov« (č. 149 ze dne 26. června m. r.) značná chyba, kterou musíme v zájmu pravdy opravit. Píše se tam: »Ze jest on (Dr. Musil), vysoký člen katolické hierarchie, také členem nejvyšší moslimské rady v Jeruzalémě, není burleskním paradoxem, ale přesvědčujícím důkazem, že navzájem si porozumět znamená vzájemnou úctu a toleranci.«

Tyto řádky jsou pro Islam i pro nás, vyznavače Islamu, velmi lichotivé, neboť my stále a při každé příležitosti dokazujeme a ukazujeme naprostou toleranci ke každému jinověrci, ale ve své toleranci nemůžeme jíti nikdy tak daleko, aby členem Rady té které země stal se jinověrec. I kdyby však dotyčný přestoupil k Islamu, pak ani tehdy, když by nežil trvale v dotyčné zemi, nemůže tu kterou obec řídit a spravovat. Státí se členem moslimské rady některé země, není titulem anebo vyznamenáním, nýbrž tato volba činí si velké a vysilující nároky na každého, kdo jí byl počtěn. Ostatně Nejvyšší moslimská rada nezasedá v Jeruzalémě, nýbrž v Mekce.

V **serii úmrtí** významných osob nutno zmíniti se i o smrti největšího moslimského indického básníka Dr. Mohameda Ikbala z Lahore. Na jeho pohřbu zaznamenaná byla účast 50.000 lidí, což jest již samo o sobě důrazným dokladem o jeho významu, nepřehlídíme-li ani k jeho ocenění právě při jeho smrti tiskem celého světa.

Bez poznámky otiskujeme noticku z časopisu »Český zápas« ze dne 25. června m. r. z rubriky toho časopisu, nazvané »Poznámky«:

Mohamedáni zachraňují Boží hrob. Chrám Božího hrobu v Jeruzalémě nroží sesutím. Křesťanský svět připustil, že všemu křesťanstvu svatý tento chrám zpustil tak, že bude snad muset býti od základu přestavěn. Sbíralo se sice po křesťanstvu na jeho záchranu, avšak výnos sbírek byl takový, že na záchranu nebylo pomýšlení. A tu koptický patriarcha upozornil ministerského předsedu Mohameda Mahmuda na desolátní stav chrámu. Nežádal o pomoc, líčil jen, jak je křesťanům bolno nad zuboženým jeho stavem. Min. předseda rychle u egyptské vlády vymohl příspěvek téměř 6 milionů korun na záchranu tohoto chrámu. Jak vznešený a ušlechtilý to čin mohamedána a jak je při tom stydno za křesťanský svět! Křesťanská Evropa shání na pumy a letadla, mohamedánský Egypt na křesťanský chrám.

Zvrhlým zločincem Židem zavražděn byl v měsíci červenci v tržišti starého Jeruzalema ctihodný stařec, hlavní imam Omárovy mešity Šejch Ali el Kátib.

X. Sokolský slet přivábil do Prahy velkou řadu souvěrců z Jugoslaviie, z nichž mnozí navštívili naši náboženskou obec. Účast moslimů z Jugoslaviie byla asi 500 a jedna žena, ačkoliv makedonské kroje svedly zdejší tisk k domněnce, že moslimských žen bylo více.

Jedině »Slovák« a »Slovenská Pravda« jmenují nás správným jménem: moslimové. Také Islam píše zásad-

ně s velkým písmem. České časopisy nemohou si odvyknouti pro nás hanlivou přezdívku: mohamedáni.

Z Bulharska zavítali na všesokolský slet tři moslimští studenti, členové studentské hudby, kteří přijeli do Prahy a přímo z nádraží odešli do místnosti obce, aby odevzdali dárky Hlavního muftiliku v Sofii a tlumočili nám bratrské pozdravy bulharských moslimů. Vedl je syn sekretáře hlavního sofijského muftiho, žák progymnasia Subhiye Mehmed Aivasov.

Zemřel Dr. Azíz Mirza, dobře známý našim čtenářům z přednášek, které proslavil minulého roku v Praze. Smrt ho zastihla v krátké době po jeho návratu do vlasti, Indie, 6. srpna 1937 ve stáří 28 let, uprostřed života plného energie, houževnatosti a lásky k naší svatě islamské věci. Zemřel dobrý člověk!

Její Královská Výsost, princezna Nimet Moktar z Egypta, čestný člen Moslimské náboženské obce pro Československou republiku, za svého letošního pobytu v Karlových Varech, jako roku loňského, podarovala naší obec opravdu královským darem. Kéž jediný Bůh dopřeje Její Královské Výsosti šťastného, spokojeného a dlouhého života! Jakož i stále stoupajícího rozkvětu její krásné vlasti!

Člen Rady a bývalý místopředseda Moslimské náboženské obce pro Československou republiku Ing. Gafur Langu z Debra skončil svá studia zemědělského inženýrství na Českém vysokém učení technickém v Praze a byl promován inženýrem. Srdečně blahopřejeme a zároveň před jeho návratem do jeho vlasti Albanie vděčně vzpomínáme jeho plodné práce pro Obec a předpokládáme, že ani v Albanii na nás nezapomene!

Uvěřejňujeme bez poznámky: Týdeník »Obnova« č. 50 ze dne 17. prosince m. r. píše: »Jako hromová rána působil proto na arabské obyvatelstvo, které francouzské neštěstí res-

lo jako neštěstí svoje, které za Francií dávalo životy i krev, čin ministra Gambetty vlády, Benjamin Cre-mieux, Žida a předsedy »Alliance Israélite universalles«. Benjamin Cre-mieux využil svého postavení ve francouzské vládě »národní obrody« (!) a udělil všem Židům, žijícím v Alžíru, práva francouzských občanů. Stručně vzato, znamenalo to tolik: 1500 Arabů, rytířů a důstojníků Cestné legie nemělo aktivní ani pasívní volební právo do samosprávných sborů, do sněmovny, nemělo žádných jiných občanských práv ani svobod. Krev Arabů prolitá za Francií neměla ceny. Zrada alžírských Židů byla odměněna. Židé byli postaveni na roveň Francouzům.«

Na misijní fond MNO. laskavě dával J. E. Fuad Abaza Paša, generální ředitel Královské zemědělské společnosti v Kahýře, za svého pobytu v Karlových Varech Kč 120.

Mohamed Ali P. Šilhavý odjíždí do Kahýry v únoru t. r., aby tam začal svá theologická studia z vůle Boží na universitě Al Azhar.

Stavba mešity na Slovensku. Z vůle a za pomoci jediného Boha započata bude na podzim t. r. stavba mešity pro zemi Slovenskou.

Adresa Úřadu důvěrníka NOM pro zemi Slovenskou jest: Piešťany-Banka 199. Adresa Úřadu důvěrníka pro zemi Moravskoslezskou jest: Brno, Trnitá 16 (Ahmed Saliovič).

Také citujeme: »Rozvoj« č. 51 ze dne 16. XII. t. r.: »Úloha Židů v těchto okamžicích stagnace (!) je velká. Ač vždy (!) utiskováni, tvoří přece živé svědectví lidské historie po čtyřech tisících let. Od nomádky ohnů až k věku televise, tisíckrát rozmetání a tisíckrát znovuzkříšení jsou živým »svědectvím« krvavé cesty vývoje. Ale nejenom toho! Usvědčují z nepravdy i všechny lipopolitiky a falešné přírodovědce, tvrdící, že jen násilníci vždy vítězí. Židé nikdy neměli mnoho nadějí proti světským zbraním, leč Starým a Novým Zákonem porazili Imperium Romanum a přečkali i strašné pronásledování německých a španělských císařů. Netřeba se proto strachovati o osud židovského lidu. Kdo má kompas, nemusí se bát plout po vodách rozbouřených. Tímto kompasem pro židovský lid se stává víra ve vývoj, víra, že nic nemůže zastavit nástup lidské společnosti za dílem světového míru, spolupráce všech národů a vytvořením takových lidských obcí, v nichž statky by byly děleny spravedlivě.«

V řadě úmrtí a jiných vzrušujících událostí zanikla téměř hlše zpráva o úmrtí tvůrce Turecké re-

publiky a jejího prvního presidenta Mustafy Kemala pašu s novým jménem Kemal Atatürk. Jeho život a jeho práci zhodnotí historie.

Jako celý ostatní islamský svět koná i NOM pro Česko-Slovenskou republiku v Praze dne 22. září t. r. dovu za všechny bratry, kteří položili své životy za naši společnou věc v Palestině. Žádáme všechny spoluvěřce, kteří žijí ve větším počtu než osm v určitém místě Česko-Slovenské republiky, aby bud dovu anebo alespoň společnou schůzkou připojili se k celému světu Islamu a uctili padlé a popravené palestinské bratry.

Další ztráta v Palestině potkala nás úkladným zavražděním hlavního imama mešity Džamea Kebíra v severopalestinském přístavu Akka.

Hadži Ali Riza Karabeg z Mostaru věnoval nám překlad Koranu do jugoslávštiny. Překlad se čte velmi pěkně a vřele jej všem, kteří znají dobře jugoslávsky, doporučujeme. Kniha jest tištěna latinkou.

Pražský večerník »Telegraf« již delší dobu přináší jakési reportáže z Asie a Afriky. Že tyto jsou někdy zcela pochybné, nad tím se ani nepozastavujeme, jsouce již zvyklí, že v naší vlasti panují leckdys roztočivé názory o těchto světadílech. V poslední době však roze-psal se pan pisatel o Arabech, které důsledně nazývá »barevnými« a tím v nás utvrzuje myšlenku, že asi nikdy žilého Araba neviděl. Sebe ovšem zařazuje mezi »bílé«, což nás naplňuje opravdovým podivem, neboť pan pisatel a Arabové jsou stejné rasy a tedy i stejné barvy kůže. V moslimském slova smyslu by nebylo toto nespravedlivé klasifikování barvy kůže nijak Arabům na úhonu, poněvadž Islam nečiní naprosto žádného rozdílu mezi bílým, černým, žlutým, hnědým anebo rudým. Jedine proto opravujeme názor »Telegrafu«, že jest psán opovržlivě k Arabům, které pisatel pokládá za své nepřátele.

Abdullah Yusuf Ali ze Singapuru zaslal naší obci svůj anglický překlad Koranu spolu s bohatým komentářem. Tento překlad jest rozdělen pro obsáhlost na dva díly. — Knihy jsou vkusně vypravěny a můžeme potvrditi, že tento překlad jest jedním z nejlepších překladů Koranu vůbec. Doporučujeme jej vřele!

H. M. A. Brikcius napsal dvě nové knihy, které vyšly nákladem »Unie«, Praha II., Svobodova 10 ve sbírce »Cestou nestou«. Jest to »Orient mlčí« díl I.: »Syrie pod francouzskou trikolorou« a díl II.: »Palestina, svatá země, krví zalitá«.

Okupací na Slovensku a Podkarpatské Rusi ubylo nám téměř 500 moslimů, kteří přišli pod Náboženskou obec a muftik v Budapešti. Asi deset našich bratrů bylo připojeno k Polsku, tedy pod moslimské náboženské úřady ve Varšavě. Také v severních Čechách, v severní a jižní Moravě bylo více našich bratrů.

Měsíční revue »Genuine Islam« ze Singapuru otiskla delší článek o naší náboženské obci, spolu s několika obrázky ze života naší obce a fotografie jejich představitelů. Zároveň v témže čísle (10. — měsíc říjen) uveřejnila výzvu, ve které prosí, aby naši obci byly zaslány theologické knihy, vyšlé v Orientě.

Ing. Václav Zelenka, Pardubice, věnoval knihovně NOM svou knihu »Srdce Orientu«, popisující intimní život asijského Levantu.

Rukou zločinných Židů-vetřelců byl zavražděn imam Omárovy mešity v Jerusalémě a imam hlavní mešity v palestinském přístavu Akka. Kolik životů, kolik majetku a kolik útrap položili a položí ještě naši palestínští bratři za imperialismus a rozpínavost Židů a Velké Británie!

Letošní Id ul Fitr nebyl slaven společnou modlitbou a to po prvé v dějinách naší mladé náboženské obce. Proč, jistě každý si domyslí.

Na misijní fond NOM. laskavě přispěli: Pilav Ejub Sarajevo Kč 15.—, Mehdi ben Zapléta, Piešťany Kč 100.—, Kasim Rasim, Bratislava Kč 50.—, Etem Hamzovič, Tuřany Kč 50.—, Nuri Zeberović, Praha Kč 10.—, F. Sedláček, výpravčí ČSD, Potěhy, Kč 20.—, MUDr. Omar Lhota, Vysoké nad Jizerou Kč 55.—.

Jak oznamuje »Völk. Beobachter« z Kajra protestoval jerusalémský patriarcha u vrchního velitele britského vojska v Jerusalémě proti jednání anglického vojska se sedmdesátiletým katolickým knězem. Anglické vojenské oddíly, postupující k obci Rene, východně od Nazaretu, obávaly se, že cesta je Araby podminována. Proto vypravily před vojskem automobil, řízený Arabem a obsazený zmíněným starým knězem. Tak se chránili Angličané před event. položenými minami.

Arabské originály Koranu, egyptské vydání, za Kč 75.— zašle redakce tohoto listu.

České překlady Koranu v původní vazbě za Kč 90.— zašle redakce tohoto listu.

Arabské vydání Koranu, sarajevské vydání, za Kč 55.— zašle redakce tohoto listu.

V Praze, dne 31. ledna 1939. Majitel a vydavatel: El Itihad el Islami, Moslimská náboženská obec pro Česko-Slovensko, ústředí v Praze XIX., tř. kr. Alexandra 20. Zodpovědný redaktor H. Mohamed Abdallah Brikcius, Vychází měsíčně. Předplatné Kč 10.— ročně. Používání novinových známek povoleno výnosem Red. pošt. a telegrafů v Praze č. j. 75.860/IIIa-57 ze dne 22. dubna 1937 a č. 9154/VII. ze dne 24. ledna 1935. Dohlédací poštovní úřad Praha 47. — Tiskne V. Palásek a Frant. Kraus, Praha I-159.